
عکس: ایرنا

شرایط را بپذیرید. با امضای قرارداد یعنی مسئولیت و شرایطش را قبول دارید.»

در دوران کرونا، ۲کلاس مجازی باهم ادغام می‌شوند

وحید یکی دیگر از این معلمان گلایه‌مند است. او که از دانشگاه فردوسی مشهد فوق‌لیسانس ریاضی دارد و در رشته خودش شاگرد اول بوده است، با هشت سال سابقه تدریس در دبیرستان‌های شهر، ۶۰۰هزار تومان در ماه حقوق می‌گیرد. او معترض است که «نه بیمه داریم، نه امنیت شغلی.» و مثل دیگر همکارانش تکرار می‌کند: اگر معلمی پیدا شود که حاضر شود حقوق کمتری بگیرد، قطعا عذر ما را می‌خواهند. در دوران کرونا که کلاس‌های درس به‌صورت مجازی برگزار می‌شود، دو کلاس را با هم ادغام می‌کنند و در یک گروه می‌گذارند تا ما به آن‌ها درس بدهیم، اما درواقع بابت یک کلاس به ما حقوق پرداخت می‌کنند و متاسفانه هزینه اینترنت هم با خودمان است.

فرهنگیان دیروز، موسسان امروز

گوشه‌ای از گلایه‌های معلمان مدارس غیرانتفاعی، به موسسان این مدارس برمی‌گردد که اغلب فرهنگیان بازنشسته هستند و به همین دلیل، معلمان انتظار دارند مشکلاتشان بیشتر از سوی موسسان، درک و رسیدگی شود. علی علی‌نژاد، ۶سالی می‌شود که یک مدرسه ابتدایی و متوسطه غیرانتفاعی را در مشهد تاسیس کرده است. در دو مدرسه او ۲۰۰دانش‌آموز مشغول تحصیل هستند و ۲۶معلم تدریس می‌کنند. به گفته او، معلمان مدارس غیرانتفاعی چند دسته هستند: «یک گروه معلمانی که بازنشسته شده‌اند و در این مدارس، مشغول کار می‌شوند که این معلمان بدون بیمه‌اند و تنها حقوق دریافت می‌کنند و دسته دیگر دارای مدرک تحصیلی کارشناسی و کارشناسی‌ارشد هستند که ساعتی، حقوق دریافت می‌کنند و براساس میزان حضور در مدرسه، برای آن‌ها بیمه رد می‌شود.»

او ادامه می‌دهد: اکنون میانگین دریافتی دستمزد ساعتی که آموزش‌وپرورش برای معلمان خود درنظر گرفته است، حدود ۱۶هزار تومان است، اما در مدارس غیرانتفاعی حداکثر ساعتی ۱۶هزار تومان پرداخت می‌شود؛ در مدرسه ما حداقل دریافتی، ساعتی ۱۲هزار تومان است.

علی‌نژاد اظهار می‌کند: معمولا با معلمان هشت ماه‌ونیم قرارداد می‌بندیم .از همان ابتدا هم به آن‌ها می‌گوییم که ماهیانه این‌قدر پرداخت می‌کنیم؛ حالا به اینکه مدرسه تعطیل است، هوا سرد یا گرم است و دانش‌آموز زیاد یا کم است، کار نداریم. میانگین حقوق ماهانه معلمان دو مدرسه غیرانتفاعی که مدیر آن هستم، یک‌میلیون و ۴۰۰ تا ۵۰۰هزار تومان است.

این مدیر مدرسه در توضیح تفاوت مبلغ درج‌شده در برخی قراردادها با دریافتی معلمان می‌گوید: این موضوع خیلی ظلم است و آنچه با معلم توافق می‌شود، باید همان اجرایی شود. البته گاهی یک معلم با سابقه کار، برای تدریس انگیزه دارد و ممکن است در مدرسه تا ۲ یا ۲میلیون و ۵۰۰هزار تومان نیز با او قرارداد ببندند؛ به دلیل اینکه او خودبه‌خود دانش‌آموز را هم جذب می‌کند، اما یکی که از روی اجبار آمده، یعنی جای دیگری کار گیرش نیامده است و برای همین به مدرسه غیرانتفاعی آمده است، شرایط خاص خودش را دارد. ضمن اینکه معمولا کسانی که باتجربه هستند و کلاس‌داری‌شان خوب است، پای قراردادشان هم محکم می‌ایستند و کوتاه نمی‌آیند.

او این‌ها را هم اضافه می‌کند که «تقاضا برای این کار زیاد است، اما تدریس و رفتن به کلاس، آسان نیست. این را هم باید بدانیم که پدر و مادری که ۳ تا ۴میلیون تومان برای درس فرزندشان هزینه می‌کنند، توقع دارند.»

حقوق معلمان غیرانتفاعی، کافی نیست

با این حال علی‌نژاد به‌عنوان یک موسس مدرسه غیرانتفاعی معتقد است: حقوق معلمان مدارس غیرانتفاعی کافی نیست، اما تاکید می‌کند: «با درنظر گرفتن همه شرایط، بیشتر از این هم امکان‌پذیر نیست، زیرا یک موسس باید اجاره‌بها، هزینه و بیمه را هم پرداخت کند و بالاخره باید یک‌درصدی هم برای موسس بماند.»

وی در تشریح هزینه‌های مدرسه، می‌گوید: اگر مدرسه غیردولتی را هفت‌کلاسه درنظر بگیریم و میانگین کلاس‌ها هرکدام حدود ۱۵دانش‌آموز باشد که درمجموع ۱۰۵دانش‌آموز شود، میانگین پرداختی به ازای هرکدام بین ۳میلیون و ۵۰۰هزار تومان تا ۴میلیون تومان است که درنهایت ۴۰۰میلیون تومان در سال می‌شود. البته خیلی از پدر و مادرها برای همین شهریه نیز چانه می‌زنند یا فرهنگی هستند و باید به آن‌ها ۲۰درصد تخفیف بدهیم و فکر می‌کنم اگر یک موسس بخواهد خوب خرج کند، باید حدود ۳۴۰ تا ۳۵۰میلیون تومان هزینه کند.

غیرمشهدی نیز صادق است؛ معصومه با فوق‌لیسانس الکترونیک، معلم ریاضی یکی از مدارس غیرانتفاعی شهرستان دورود(استان لرستان) است. او می‌گوید: حقوق من و چند نفر از همکارانم از میانگین ناچیز سایر همکاران هم کمتر است. من به‌عنوان معلم ریاضی مقطع دهم، یازدهم و دوازدهم ساعتی ۳هزار تومان دریافت می‌کنم که در ماه به ۲۰۰هزار تومان هم نمی‌رسد.»

با چنین حقوقی است که او امیدی به عیدی و پاداش هم ندارد و ادامه می‌دهد: علاوه بر همه این‌ها موظفیم درس روزهایی را که با تعطیلات رسمی کشور تلاقی پیدا می‌کند، در روزهای آتی بدهیم اما بازهم حقوق چنین روزهایی از حقوق ماهانه ما کسر می‌شود.

معصومه میزان حقوق و شرایط دریافتش را «فاجعه» می‌خواند و می‌گوید: «این فاجعه با کرونا به اوج خودش رسیده است. پول خرید اینترنت از حقوق دریافتی ما هم بیشتر شد.»

در نگاه او فاجعه‌بارتر از بحث مادی اینجاست که «در استخدام هم هیچ امتیازی برای معلمی که سال‌ها سابقه تدریس دارد و عملا در این کار تجربه کسب کرده است، وجود ندارد؛ نمونه‌اش خودم.»

قراردادهای صوری و فاقد حمایت قانون کار

احمدی، یکی دیگر از معلمان مدارس غیرانتفاعی است که هم‌کلامش می‌شویم. او درمورد قراردادها، می‌گوید: مسئولان مربوط از وضعیت نیروهای آزاد مدارس غیرانتفاعی آگاه هستند و می‌دانند که بیشتر معلمان با قراردادهای صوری و فاقد حمایت قانون کار ازسوی موسسان مدارس، با قراردادی یک‌طرفه و کاملا به‌جانب کارفرما جذب می‌شوند اما کاری نمی‌کنند جز شماتت ما.

به اعتقاد او تلخی این شماتت، بیش از کم بودن حقوق است؛ چراکه «مسئولان به جای بهبود وضعیت و رسیدگی به این شرایط، تنها اظهار می‌کنند که تقصیر خودتان است، نباید حتی با حقوق کم هستند، اما آن‌ها یک خواسته کلی دارند و آن هم اینکه خواهان برگزاری آزمون داخلی برای استخدام در آموزش‌وپرورش هستند. صالح در این خصوص، اظهار می‌کند: معلمان غیردولتی در این مدتی که پیگیر مطالبات صنفی خودشان هستند، ایده‌های زیادی دارند و موضوع استخدام را مطرح می‌کنند که اگر قرار باشد استخدام شوند یا در اولویت استخدام باشند، از دست وزارت آموزش‌وپرورش و سازمان مدارس غیردولتی کاری ساخته نیست. این امر نیازمند قانون است و وزارت آموزش‌وپرورش راسا نمی‌تواند اقدام کند. باید هرگونه اقدام تابع قانون مجلس باشد و بدون آن، این اتفاق نمی‌افتد. همان‌طور که نیروهای حق‌التدریس و نیروهای نهضتی با مصوبه مجلس استخدام شدند. صالح بیان می‌کند: امسال برای اولین‌بار دولت و مجلس درخصوص بیمه معلمان غیردولتی، در بودجه سال جاری مبلغی را در نظر گرفتند که از ابتدای مهر حدود ۲۰۰میلیارد تومان بودجه برای آن درنظر گرفته شده است و بخشی از حق بیمه(حدود ۲۰ تا ۲۵درصد) معلمان مدارس غیردولتی را دولت پرداخت می‌کند. امیدواریم در سال‌های آینده بخش بیشتری از بیمه را دولت پرداخت کند و حداقلش این است که بار بیشتری از روی دوش معلمان و موسسان برداشته می‌شود. وی اضافه می‌کند: برپایه نظارتی که آموزش‌وپرورش بر نیروی انسانی دارد، باید نیروهایی که به کار می‌گیرند، قرارداد داشته باشند و ضوابط طی شده باشد. اگر مورد دیگری باشد که تخلف اتفاق افتاده یا شکایتی شده باشد، رسیدگی می‌کنیم. هرچند اگر طبق قراردادی باشد که مطابق قانون کار است، می‌توانند به وزارت کار هم مراجعه کنند. صالح درمورد تفاوت مبلغ قرارداد با دریافتی این معلمان، می‌گوید: قراردادی که باید بسته شود، براساس ساعتی است که معلم در مدرسه تدریس می‌کند، بنابراین یک معلم ممکن است ساعت کمتری در هفته تدریس کند و حقوق کمتری بگیرد یا بیشتر بماند و حقوقش هم بیشتر خواهد بود. اما درمورد تفاوت مبلغ قرارداد و دریافتی، دلیلش این است که درواقع متقاضی کار در مدارس غیردولتی زیاد است؛ به این خاطر که تعداد تحصیل‌کردگان بیکار در جامعه زیاد هستند. وی ادامه می‌دهد: در واقعیت این اتفاق می‌افتد که موسس و معلم طبق توافق با یکدیگر با رقم کمتری کار می‌کنند که اصلا موافق این موضوع نیستیم، اما کشف این موضوع به این دلیل که معمولا بین معلم و موسس اتفاق می‌افتد، برای ما بسیار سخت است و حتی درک می‌کنیم که شرایط برای نیرو سخت است، ضمن اینکه موسس هم دچار چالش‌هایی است. آموزش‌وپرورش هم کسی را مجبور نکرده است که قرارداد کمتر از قانون کار ببندد و اگر گزارشی به دست ما برسد، رسیدگی می‌کنیم.

سرپرست اداره‌کل مدارس و مراکز غیردولتی بیان می‌کند: گاهی بین معلم و موسس تفاهم و قراردادهایی صورت گرفته است که از دسترس ما خارج است، یعنی ما به مدرسه مراجعه می‌کنیم و قراردادهای نیروی انسانی را می‌خواهیم، اما قراردادی به ما داده می‌شود که رقم‌هایش قانونی است. حالا اینکه در عمل اتفاق می‌افتد یا نه، شناسایی همه این‌ها برای ما کار ساده‌ای نیست. البته اعتراضاتی از ابتدای سال درمورد پرداخت حقوق کارکنان داشتیم که سعی کردیم پیگیری کنیم. سامانه ۴۳۱۷ و سامانه مشارکت‌ها را هم برای ثبت اعتراض و گزارش مردمی قرار دادیم.

طبقه گفته صالح، بازرسی‌های مختلفی در این حوزه صورت می‌گیرد و ناظر هم دارند، اما شناسایی توافق دوطرفه معلم و موسس، سخت است، بنابراین او می‌گوید: حقوق پایه قانون کار برای هر ساعت حدود ۱۴هزار و ۵۰۰تومان است. از موسسان می‌خواهیم که رقم‌های قانونی را رعایت کنند و معلمان هم درباره قراردادهایشان حساس باشند و به ما نیز اطلاع بدهند تا پیگیری کنیم.

صالح، سرپرست اداره‌کل مدارس و مراکز غیردولتی: امسال برای اولین‌بار دولت و مجلس درخصوص بیمه معلمان غیردولتی، در بودجه سال جاری مبلغی را در نظر گرفتند که از ابتدای مهر حدود ۲۰۰میلیارد تومان بودجه برای آن درنظر گرفته شده است و بخشی از حق بیمه(حدود ۲۰ تا ۲۵درصد) معلمان مدارس غیردولتی را دولت پرداخت می‌کند. امیدواریم در سال‌های آینده بخش بیشتری از بیمه را دولت پرداخت کند و حداقلش این است که بار بیشتری از روی دوش معلمان و موسسان برداشته می‌شود.

مدرسه عزاداری

تکتم جاوید

مسجد صاحب‌الزمان(عج) و مدرسه بعثت، همسایه دیوار به‌دیوار یکدیگر در محله ستاری، هرسال پذیرای مهمانان سیاه‌پوش محرم و صفر بودند. بزرگ‌ترها در مسجد و نمازخانه مدرسه، رازونیاز می‌کردند و از کودک سه و چهارساله گرفته تا نوجوان را سر کلاس‌ها می‌نشاندند و مربیان مدرسه با شعر و نقاشی و داستان، عاشورا را برایشان روایت می‌کردند تا هم بچگی کنند و هم عزاداری. در پایان هرشب هم به کودکان غذایی می‌دادند که نذر خیران و اهالی بود، آن‌هم غذاهایی که بچه‌ها دوست داشتند. امسال اما از آن همه ازدحام و حضور دسته‌جمعی خانواده‌ها، ترافیک خودروهای پارک‌شده در کوچه‌پس کوچه‌های اطراف، صدای دویدن و بازی بچه‌ها لابه‌لای صدای نوحه‌خوان‌ها تا پاسی از شب، خبری نیست. شیوع بیماری کرونا همه رسم‌ورسوم را تغییر داده و جمع عزاداران را کوچک‌تر و ازهم دورتر کرده است. برگزاری عزاداری در مسجد محل، تعطیل است، زیرا مسجد حیاطی برای حضور مردم در فضای باز ندارد و همه اهالی با اطلاعیه روی در مسجد به حیاط مدرسه مجاور، هدایت شده‌اند. حیاط مدرسه ابتدایی و دبیرستان مجاورش اما برای برگزاری مراسم مناسب است. همچون سنت سال‌های گذشته، ابتدای شب مراسم قرائت زیارت عاشورا، سپس نوحه‌خوانی و سینه‌زنی آغاز می‌شود. صحن حیاط را فرش کرده‌اند تا زن و مرد با فاصله از هم بنشینند و دعا بخوانند. مشتاقان امام‌حسین(ع) آمده‌اند اما نه مثل هرسال. هریک با ماسکی بر صورت نقطه‌ای را انتخاب کرده و در آن خلوت کرده است. هرسال بخش زیادی از مجلس اهل‌بیت(ع) متعلق به سالمندان محل و کودکان محله بود و حالا همان‌ها از گروه‌های در معرض خطر بیماری کرونا هستند و لابد حالا که جایشان در مراسم خالی است، عبادت را از راه دور، در خانه و پای تلویزیون دنبال می‌کنند، به این امید که سال بعد در مراسم حضور یابند.

مهمان آقا

فرزانه شهامت

تاریکی شب، بر کورسوی نور چراغ‌ها می‌چربد. هرکس در گوشه‌ای از قالی‌های رنگارنگی که پیاده‌رو را مفروش کرده‌اند، خلوت کرده است و ماجرای «حر» را مرور می‌کند. «حر یعنی وقتی فهمیدی اشتباه کردی، برگرد.» صدای منبری بر ویژوئ ماشین‌هایی که بولوار شهیدرستمی را به‌سرعت طی می‌کنند، چیره شده است. این حسینیه که سقف آن، آسمان خداست، مهمانانی غریبه دارد که رفته‌رفته به تعدادشان اضافه می‌شود؛ غریبه‌هایی که با دردی کهنه و مشترک، آشنای هم شده‌اند. «بفرمایید! بالاتر جا هست. خیلی خوش آمدید!» خوش‌آمدگویی گرم حاج‌خانم، شروعی دلچسب برای این مهمانی است. پیرزن پیش پای تک‌تک مهمانان بلند می‌شود؛ راست‌قامت و بانشاط. شور و آرامش را توامان در جسم نحیفش جای داده است. حال اورشک‌برانگیز است. این باید همان گمشده ما آدم‌های امروزی باشد که برای یافتنش دست به چه کارها که نمی‌زنیم؛ همان شادی و امید عجیب‌وغریبی که در پس این لباس‌ها و پرچم‌های سیاه و این اشک‌ها و ناله‌ها پنهان است. احساس سبک‌شدنی که فقط بعد از گریه بر ماتم اباعبدا...(ع) سراغت می‌آید و وجودت را تنگ در آغوش می‌فشارد. آنچه در اینجا رخ می‌دهد، با هیچ قاعده‌ای جور درنمی‌آید. تو برای مظلومیتی بزرگ و تکرارشونده، گریه می‌کنی و گره‌های کوچک درونت، یک‌به‌یک باز شدن را آغاز می‌کنند. گویا که نخ تسبیح اتفاقات دنیا را دستی نامرئی به دست می‌دهد. برخی چیزهایی که برایت مهم بوده‌اند، رنگ می‌بازند و برخی‌ها که اولویت نداشتند، در صدر قرار می‌گیرند و این بالاوپایین شدن‌ها، چقدر که حال دلت را خوب می‌کند. نگاه مهربان پیرزن همچنان اعماق ذهنت را می‌کاود. از مهربانی چهره‌اش، تماشای چشم‌هایش نصیبمان می‌شود و باقی زیر ماسک پنهان می‌ماند. طوری تعارف می‌کند که انگار مهمانی عزیزتر از جان به خانه خودش قدم رنجه کرده است: «اذیت می‌شوید. این همه نشست‌وبرخاست چرا؟» دستی به سرت می‌کشد و با مهری که حالا به اوج رسیده است، می‌گوید: عیبی ندارد مادرجان! شما مهمان آقا امام‌حسین هستید.

شور حسین(ع) زیر آسمان شهر

الهام مهدیزاده

امسال عزاداری‌ها از خانه‌ها به کوچه‌ها و خیابان‌ها کشیده شده است. همه زیر یک آسمان کنار هم جمع شده‌اند. کنار هم نه، با فاصله از همدیگر و روی صندلی‌هایی که به‌ردیف چیده شده است، نشسته‌اند. حاشیه ابتدایی بولوار هنرستان، داربست زده‌اند و با چند پرده سیاه و عزا به هم‌محله‌ای‌ها، درباره مراسم عزاداری خبر داده‌اند: «مراسم عزاداری دهه اول محرم، هرشب در این محل برگزار می‌شود.» برای پیشگیری از کرونا، داخل یک محوطه در حاشیه هنرستان صندلی چیده‌اند تا مراسم عزاداری بدون مشکلات کرونایی برپا شود. نوحه مداحان اوج می‌گیرد تا از چشم‌های همه، زیر آسمان شهر باران اشک جاری شود.

روبه‌روی محل برگزاری عزاداری، کافی‌شاپی است. میزهای ردیف‌شده کافی‌شاپ در پیاده‌رو، مشتری‌های خودش را دارد. درمیان مشتریان کافی‌شاپ حال یکی از دخترانی که روی صندلی‌های پیاده‌رو کافی‌شاپ نشسته است، حال غریبی است. دستش را به زیر چانه زده است و به پرچم‌های برافراشته داربست نگاه می‌کند و آرام اشک می‌ریزد. انگار زیر سقف این آسمان نیست و رفت‌وآمدها و عبور ماشین‌ها نمی‌تواند دلیلی باشد تا نگاه مات‌شده‌اش را از پرچم‌های عزا بردارد.

مسجد امیرالمومنین(ع) در حاشیه میدان هنرستان نیز امسال شرایط عزاداری را متفاوت از سال‌های قبل برپا کرده است. این مسجد از پایگاه‌های قدیمی برگزاری مراسم دهه اول محرم در بولوار هنرستان است. هرسال محرم بعد از روضه‌خوانی در مسجد، نوحه‌سرایی مداحان و سینه‌زنی، شوری خاص به جوانان می‌داد. امسال فقط حیاط مسجد، پذیرای عزاداران است. اما میزان جمعیت بیش از گنجایش حیاط مسجد است و هرشب جلوی در مسجد و بخشی از خیابان، صندلی‌ها برای حضور زائران به‌ردیف چیده می‌شوند.

تفتیش‌های روسی

سیدمهدی سیدقطبی
کارشناس مطبوعات

نمایش نظامی. سبزوار. دو روز قبل راپورت داده شده که یک عده از قزاق‌های روس به خانه حاجی‌میرزا صادق نام رفته و پس از تفتیش یک بسته کاغذ به همراه خود برداشته به وکالت‌خانه دولت بهیه برده و در حضور کارگزاری تفتیش به نوشته جات مزبوره نموده بودند و سبب این تفتیش را می‌گویند به‌علت معاونتی است که حاج‌میرزا صادق با کربلایی‌میرزا آقابابای معروف داشته است. امروز در یک میدانی شهر، اکنت دولت بهیه ترتیب نمایش داده و از رؤسای دوایر دولتی نیز دعوت نموده و قزاق‌های روس در اسب‌دوانی و عملیات نظامی پاره‌ای نمایشات دادند.

سال ۲، شماره ۷۱/ ۱۱جمادی‌الاول ۱۳۳۴

راپورت تلگرافی ۲۹برج حوت. تأخیر وصول پست. سرخس. دوازده روز است پست سرخس از مشهد نرسیده، چون پاکات مردم معطل بود دیروز پست سرخس را به توسط قراسوران فرستادند. رئیس مالیه تون و طبس. تربت. دیروز شاهزاده برهان‌الملک رئیس مالیه تون و طبس را نظامیان روس وارد کردند. عرض حال به ایالت. لطف‌آباد. قادرآقا و زبردست‌خان در لطف‌آباد هستند. مذکور می‌دارند اسدا...آقا در دره جز همه روزه ما را تهدید می‌نماید، ما تماما نمی‌توانیم خدمت ایالت رسیده عرض حال خود را بنماییم. برای احضار اسدا...آقا شرحی حضور ایالت نوشته‌اند تا چه شود.

سال ۲، شماره ۷۲/ ۱۶جمادی‌الاول ۱۳۳۴

تمام اخبار از روزنامه عصر جدید

مردم خوب، حال خوب

ما ممکن است عبوری یا جایی، حرکت خوبی را از شخصی ناشناس ببینیم و به دلمان بنشیند اما فرصت تشکر نداشته باشیم. ستون «مردم خوب، حال خوب»، برای تشکر از همین ناشناس‌های خوب است.

مریم اباذریان|می‌خواستم از آقای سجاد ندیمی، جوان فعالی که عاشق حیوانات است و هرجا پرنده یا گربه‌ای زخمی در خیابان می‌بیند، فوری برای مداوا او را می‌برد کلینیک حیوانات، تشکر کنم.

محبوبه|ساعت ۲ بعدازظهر جمعه گذشته، تعدادی از پاکبانان منطقه ۳ مشغول کندن علف‌های هرز کنار جاده بودند و قبل‌ترش هم چندنفرشان، مشغول شست‌وشوی جداول بودند، آن‌هم با بطری آب تا اسراف نشده باشد. از شما سپاسگزاریم و خسته نباشید می‌گوییم.

نگاشتها

۶۶۸...۰۹۱۵|لطفا سری بزنید به صف‌های شلوغی که مردم از ساعت یک الی دو صبح برای یک معاینه فنی یا یک تعویض پلاک همه روزه جلوی در ادارات مربوط تشکیل می‌دهند. واقعا راه دیگری برای انجام این امور نیست؟

شهروند|قبض آب در دوره قبل با وجود مصرف دو برابری و بدهی ۴۶هزارتومانی، آمده ۶۳۱۰۰تومان یعنی عملا ۱۶۴۰۰تومان. این دوره بدهی نداشته و مصرف هم نصف ماه پیش است اما قبض آمده ۸۶۴۰۰تومان! چطور؟

قبض آب بهاء دوره: 99/2
از: 1398/11/19 تا: 1399/03/19
مصرف: 69000 لیتر
مبلغ بدهي قبلي: 467000 ریال
مبلغ قابل پرداخت: 631000 ریال
شناسه قبض: 69731408017
شناسه پرداخت: 63198238
مهلت پرداخت: اخطار قطع
قبض آب بهاء دوره: 99/3
از: 1399/03/19 تا: 1399/05/22
مصرف: 39000 لیتر
مبلغ قابل پرداخت: 864000 ریال
شناسه قبض: 69731408017
شناسه پرداخت: 86498476
مهلت پرداخت: 1399/06/03
تلفن گویا: 31775

به روایت منشور
منشور حقوق و مسئولیت‌های شهرنشینی شهر مشهد(۴۸)
فصل ششم: حق برفضای شهری و کالبد
۶-۶- سیما و منظر
۹۰ شهرنشینان موظف‌اند ضمن اجرای کامل قوانین و مقررات، از هر گونه اقدامی که موجب تخریب و بروز نابسامانی در سیما و منظر شهری می‌شود، پرهیز نمایند.
برای مطالعه منشور کامل حقوق و مسئولیت‌های شهرنشینی شهر مشهد کد روبه‌رو را اسکن کنید